

شەو لای (مەحوی)

رواينىكى ئىستېتىكىيانه

ھېمن عومەر خۇشناو

سەرھەتا

ئىستېتىك و شىعر لە زۆر لاوہ سەرچاوەکانیان بۆ يەكتەر دەگەریتەوہو ھەندى جاريش تىك دەگيرين، بە پىي جۆرى تىپرواينەکان بەرامبەر پىناسەکردنى ھەردوو چەمك، چونكە بە تىپەرپوونى كات، گۆرانكارى بەسەر تىگەيشتنى چەمكە ئەدەبىيەکان دا ھاتووہو لەو سۆنگەيەوہ رەوانىيىتى كلاسىكى، كە بە بناغەو بنەوانى بالەخانەى ئەدەبىياتى كۆن دادەنرى، تەواو پىناسەكانى جوانى لە خۆيدا بەرجەستە ناكات، بەو پىيەى ئەوئەندەى بايەخ بە وشە ئارايشت و پىكھاتەى وینەکان دەدا، ئەوئەندە ھەستى جوانى لەخۆيدا ھەلناگرى. بە مانايەكى تر خەريك بوون بە عەقلىگەرايى و ناوەرۆك، زۆر جار بوارى تەواو نادات و جى بە جوانىيەكانى تر لەق دەكات. دەتوانين ھەردوو چەمكى سىستەمى رەوانىيىتى و سىستەمى جوانىناسى، لە دوو لاوہ لىك ھاویر بکەين، بەوہى يەكەمیان (لەسەر بناغەيەكى لۆجىك و عەقلەوہ دامەزراوہ پرەنسىپى وینەيى و بنەمايەكى فۆرمى لەخۆگرتوہ كە كارى ھونەرى بەو پىيەى لاسايکردنەوہى سرووشتە لەخۆيدا بەرجەستە دەكات، ھەرچى دووہمیانە، كە سىستەمىكى تازەى مەعريفىيە تەنيا لەسەر پرەنسىپى ھەست كەردن بە جوانى كار دەكات، كە ئەمەش يەكەمىن كلىلى چىژ وەرگرتن لە ھونەرە بەو پىيەى خەيال لە ھەموو كۆت و پىوئەندەكانى عەقل تازاد دەبيت.⁽¹⁾

ئەم تىپرواينەى سەرەوہ مەرج نىيە لەگەل ھەموو سەردەمەکان كۆك بيىت، چونكە قۇناغەكانى ئىستېتىك لە رىپرەوى مېژوودا گۆرانى بەسەرھاتووہو بەگويرەى تىپورىيەكانى تايبەت بەم زانستە گۆراوہ، بەلام ئەمەى و ترا زياتر بەسەر رۆشنگەرەكانى ئەلمانىا دەچەسپى، بەتايبەتى بىرورپاكانى ئەلسەندەر باومگارتن (1714-1762ز) كە يەككە لە تىپورىستە ناسراوہكانى بوارى ئىستېتىك و ئەو دىوارىك دەخاتە نيوان لۆجىكىكى عەقلىگەرايى و جوانىناسىيەكى ھونەرى. بۆيەش لىرەدا ھەولئى ھىنانەوہى ئەم بىرورپايەمان دا، چونكە نزيكترين بىرورپايە كە بەنديوارىيەكى لەگەل دەقى شىعەرى ھەبيت.

¹ استظىقا الشعر ، في الأسس الفلسفية لعلم جمال الشعر ، عبدالعزيز بومسھولى
انترنيت http://www.aljabriabed.net/n15_11busamhuli.htm

ههروهها (كانت)ی فهیلهسوفی ئەلمانی نزیك لهو سهردهمه و نزیك لهو بیروپایه قسه لهبارهی لاسایکردنهوهی سرووش و مهسهلهی رۆح و مهسهلهی سوودو چیژ کردوووه به هه موویان دهقی شیعی و جوانییه کانی دهخه نه بهر تیشکی لیكۆلینهوه، که دواچار ریگاخۆشکه دهبن بۆ دۆزینهوهی جوانیی له ناو بهرهمه هونهری و ئەدهبییه کاندایه تایبهتی دهقه شیعییه کلاسیکییه کانی کورد.

به رای بۆمگارتن **Baumgarten** (ئیسیتیتیک زانستی زانینی ههست و تیۆری هونهره جوانه کان و تیۆری زانینی ساده و هونهری بیرکردنهوهیه له جوانی)⁽²⁾ که وابوو لیروه ههست کردن و گرنگی دان به ههستی مرۆف کهم تا زۆر پیچه وانهی دیوه شاراهه بی ههسته کهی لۆجیک و عهقله که کلاسیسته کان هه میسه بانگه شه یان بۆ ده کرد، چونکه دهشی ههردووکیان یه کبگرن بۆ شه وهی بیرکردنه وهی کی ته ندروست بهرهم بینن، چونکه بیرکردنه وه که له ریی عهقل ده بیته، به لام بیرکردنه وه له جوانی، ههستیش له گه ل خۆی په لکیشی کرده که ده کات، که دواتر به ره و کامل بون ده چی.

به جیابونه وهی عهقل و ههستیش فهلسه فه وه ک داپۆشهری چه مکه کان به هایه کی شه وتۆی نامینی، به و پییهی خودی بۆمگارتن (شه هیزه ی که جهخت له سه ر لۆجیک ده کات، که هیزی بالائی ته قله، له گه ل شه هیزه ی که جهخت له سه ر ئیستاتیکا ده کات، که هیزی نزمی ههسته، کردنی به دوو بهشی هیزی زانین، که به لۆجیک ده گه یه هه ق و به ئیستیتیکاش ده گه یه هونهر)⁽³⁾

که واته تام و چیژ وهرگرتن له دهقیکی ئەدهبی ده بی به هۆی ئیستیتیکه وه بیته و به پیوه ره کانی ده توانی به ها جوانه کانی دهقه که دهستنیشان بکری، نه ک به پیوه ره عهقلیه کان، چونکه پیوه ره عهقلیه کان ههست بهرهم ناهینن، به لکو ههسته کان ده بنه هۆی جولانی کرده ی بیرکردنه وه.

له ژیر رۆشنایی تیروانینه کانی (كانت و بۆمگارتن)، شه و وه ک دیاردهیه کی سرووشتی گهردوون له دهقی (شه و کهسی پرسییوه له خۆدهر خستنی...) مه حوی، شیده که یه وه وه هه ولئ به دهسته یانی به ها جوانییه کانی ده ده بن.

شه و پیوه ره کانی جوانی و ناشیرینی

بیگومان جوانیی وه کو چه مکیک له که سیکه وه بۆ که سیکی تر ده گۆریت، به لام به شیوه یه کی گشتی له چه ند روویه کی گشتیدا هاوبه شن، له به ره ندی زۆربه ی شته کان به تیروانینه گشتیه که حوکی جوانی یان ناشیرینی به سه ردا ده سه پی، ته مه له به ره می ته ده بییدا له شتی کدا جودا ده بیته وه، شه ویش بریتیه له کرده ی داهینان، به هۆی داهینانه وه جوانییه کان پوخت ده بنه وه و چریونه وهی تیروانینه جوانی نامیژه کان زۆر جار داهینان ده خولقینن و دووباره ده بنه وه جوانییه کی پوختر.

² سه رجاوه ی پیشوو

³ علم الجمال عند ابی حبان التوحیدی و مسائل فی الفن، د. عقیف بهنسی، بغداد، مطبع ثنیان، 1972 ص 77

له راستیدا (ئىستىتیک مادەم زانستى زانىنى ھەستەكانە و ئامانچىش لىي گەيشتنە بە پلەي كەمالي ئەو ھەستە، ئەمە بۆ خۆي جوانىيە، ھەر كەم و كورپىيە كىش لەم ھەست كەردنە برىتییە لە ناشىرىنى) (4) □

كەوابو گرنگە لە ھەر شتێكدا ھەولدان بۆ پلەي كەمالي ئەو ھەستە لەلایەك كەردەي داھىنان دروست دەكات و لەلایەكي تر جوانى دەخاتە روو. بۆيە دەشى ئەو شتەي لای ھەستى خەلك جوانىيە، چونكە ئەو خەلكە بە ئەزمونى كەمال تىنەپەريون، بەلام لای شاعىر جوان بىت، بەو پىيەي لەناو ئەو گەيشتن بە كەمالە چىژو بارە تاييەتییە كەي چىژ ھەيە.

لیرەدا چەمكى (شەو) ئەگەر پىچەوانەكەي وەرگىرین لە مىژوودا، (رۆژ) جوانى و مەسەلەي سوودگەياندى لەخۆدا بەرجەستە كەردووە، بە پىچەوانەو لە ئەدەبىياتى كلاسېكدا شەو ھىمەي تارىكى و ناخۆشى و بىرھىنانەو قەبرو شتە ترسناكەكانە، ئەمە بە پىوھرى خەلك، بە گشتى شەو ناشىرىنى و رۆژ جوانى بەخشە. كەواتە پىويستمان بەوھىە نھىنى شەو ئاشكرا بكەين بۆ ئەوھى بتوانين جوانىيەكەي بدۆزىنەوھە. بەم پىيە دەشى وەك ھاوشانى پىناسەكە كە تىۆرى زانىن- مەعريفەيە، بەو تىۆرو تىروانىنەوھە مەعريفەي كەسێك بۆ ھەست كەردن بە جوانى لە خەلكىكى تر جودا بىت، ئەمەش پىوھرىك لە خۆيدا بەرجەستە دەكات كە (پىوھر دانان بۆ برىار، كارى كەسێكە كە بە رىي سامانى زانىنەوھە لە جەماوەر جيا دەبىتەوھە) (5) □. بۆيە دەكرى ھەست كەردن بە جوانى لەلایەن شاعىرىكەوھە بۆ شاعىرىكى تر جودا بىت، بە گوىەي ئەزمون و تىگەيشتن و سامانە مەعريفىيەكەي و قوولبوانەوھە لە بەھا بالاكانى سروشت و دەروروبەر و ھونەر.

لای مەھوى باسكەردنى شەو، بە مەبەستى بەرھەمھىنانى رەوانىيۆي و دەست رەنگىنى نىيە لە فەساحت و بەلاغەت، وەك ئەوھى ھەندى شاعىر جوانى رەوانىيۆي و ھونەرەكانيان مەبەست بوو، بۆ وىنە نىشاندانى گەردوون لە چاوى كەسێكى وەك (حاجى قادر) لە ئەنجامى رامان و تىفكرىنيەتى لە سىنى و فنجان و قاوھىەك، كە ئەمەش بۆ خۆي نىشاندانى جوانىيەكە، بەلام ئەمە پىويستى بە ئەزمون و كاملى بوونى رۆح نىيە، وەك حاجى دەلى:

قاوھچى بەزمى ئەتۆ دونيايە سىنى ئاسمان

ئاقتابى زەرفە، فنجانى مەھە، قاوھىي شەوھ

لیرەدا دونياو ئەوھى لەناو دونيا ھەيە بە ئاسمان و رۆژ و مانگ و شەو، بە قاوھچى و سىنىي و فنجان و ژىرفنجان و قاوھكە شوبھىتراوھە، كەوابو تەنيا رامانە لە دىمەنىك و ھەست كەردنە بە وىكچوونى ئەم دوو شتانە. بەلام بەلای مەھوى جوانىيە شەو، كە لای خەلكى جوانىيە، ئەم نھىنى و شاراوھىي

⁴ استطيعا الشعر، سەرچاوى بىشوو

⁵ رىبەرييەك بۆ ئىستىتیک، ئاتىمارى گىتمان- زىفەرت، وەرگىرانی كاوھ جەلال، كتیبى ھەنار-چاپ و بلاوكرەنەوھى سلیمانى، 2009، 66

جوانییەكەى له تیروانینى ترهوه دەبینى ڪه هەموویان له بەرهنجامى چىژو هەست كردن بە ئەزمونى كاملانەى خودهوه سەرچاوهیان گرتوه. وهك دەلى:

شهو كهسى پرسى له خو دەرخستنى پهروانه شهو

ئهو وتى: ناتىگه يشتوو! ته جره بهى مهردانه شهو

دەرخستنى نهينىيهك بۆ نيشاندانى جوانىيهك له قوول بونهويه له دياردهى پرسياركردن له هەبوونى پهروانه له شهوداو ون بوونى له رۆژدا، كه شاعير بۆ شتىكى گرنكى دهگيرپتتهوه، كه پىي وايه جوانى شهو له وهدايه كه كاتى ته جره بهى مهردانه، چونكه ته گهر رۆژ سەرچاوهيهك بىت بۆ ژيانى هەموو خەلك، ئەوا بۆ جوانى عەشق و خو دۆزينهوه له چوارچىهوى چىژى مهردانه، شهو هەموو كهس له خوئاگرى، بەلكو وهك چۆن پهروانه شهوى هەلبژاردوه بۆ سوتان له دەورى مۆم، ئەوا به هەمان شيوه ئەوهى بيهويت جوانىي مهردايهتى تاقى بكاتهوه دهبى له شهودا تاقى بكاتهوه.

ئىستىتىكى دهق و وشەى شهو

لەم دهقهى مه حويدا ته گهر به ديوه سادهكهى لىي پروانين وشەى (جوان، جوانى) نه هاتوه، بهلام ئىستىتىكه كه له ناوه رۆكه كهيدايه كه خوینەر بهرهو رووى جوانكارى و رهوانبىژى بوونى دهق نابات ئەوهندهى پهلكىشى دهكات بۆ گهيشتن به نهينيهكانى شهو، ئەمه بهرهو ئەو رايهى كانت-مان دهبات كه بههوى ههستهوه له بابەت تىبگهين و بهو تيروانىنه پيوسته ((ههست بۆ جوانى (واتا ههستى ناسكت)) و چىژى چاك لهيه كترى جياكرينهوه... ته گهر بلیم جوانه ئەوا هوشسامبوونه كهى خویم رادهگهيهنم بەلكو هاوكات دهبيژم كه ئۆبژيكته كه گهره كه ئەوانيديكهش هوشسام بكات)) (6) ليرهوه سهرسامبوونى خوینەر به دهقهكهى مه حوى، له ئەنجامى ئەو وەرچهرخانهيه كه له زهينى خوینهردا پيشبىنى نهكراو بوو و نهدهبوو روويدابا، چونكه له هوشى ههموومان و كلتورى ههمووماندا شهو ئەو بهها جوانىيهى نيه. يان به واتايهكى تر بنه ماى داهينانى دهقهكهى مه حوى له چۆنيهتى تيروانين و دروست كردنى جوانى و بيركردنهوه جوانه كهيهتى بۆ شهو، بهتاييهت ته گهر له سهرتاپاي شيعره كه وردبينهوه.

لهناو ئەو دهقهى مه حوى دا بهتاييهتى و دهقهكانى ترى بهگشتى، هونهره رهوانبىژىيهكان هينده خويان نيشان نادهن، ئەوهندهى ههست و تيروانىنهكانى مه حوى دینه بهر ديدەى خوینەر، ئەمه لهگهلا ئەو بروايه يه كده گريتهوه كه پىي وايه (وينه ئىستىتىكىيهكان و -ئەو شيوازه داهينكارىيه- هيج پهيوه ندييهكى به رهوانبىژى- ريتوريكا- نيه، بەلكو ئەمه ههستن، سۆزن، روانينن....) (7) بويه

⁶ ريبه ريبهك بۆ ئىستىتىك، سەرچاوهى پيشوو لا 89
⁷ استطيقا الشعر، انتر نيت

ئەگەر لەم دەقەى مەحوى وردىبىنەو، ئەگەر بنەماى كىش و سەرراش ھەلبۆەشىنەو، كە بنەمايەكى گرنكى فۆرمى بەرھەمھێنانى دەقى شىعەرىيە، ئەوا دەقەكە وەك ھەست و مەعەرىفەيەك و دەربەرىنكى پەرئەزمون خۆى نیشان دەدا، كە گەرەكەيەتى باس لە نیشاندانى ئەزمونى ژيان لەگەڵ شەودا بكا و ویناكردى ئەو كاتانەى كە خەلكى تر بە بى سامانى مەعەرىفەو لە شەويان روانىو، ئەم شاعەرىش بە سامانىكى لەبن نەھاتوى حەسب دەكا، كە دواتر نەھىيەكانى جوانى لىو بەرھەم دىت.

ئىستىتەيكاي شەوو سەرچاوى جوانىيەكانى تر

ئەگەر كەسكى وەكو (ئەفلاتون) جوانى بۆ بىستت و بىنن گەراندبىتەو، لە ھەموو ھەستەو ھەرەكانى زياتر بۆ ئەم دوانە تەرخان كەردبى⁸⁽⁸⁾ ئەوا بەم پىوانەيە خەلك بەھوى بىنەو ھەست بە جوانى يان ناشرىنى شەو دەكات، لەو رىگايەو بە كەمى دەروانە شەو، چونكە لە رىي بىنەو ھەستەو جوانىيەكان لەناو تارىكايى شەودا ون دەبن و خودى شەويش لەبەر تارىكايەكەى دەبىتە ھوى شارەنەو، رۆح و جەوھەرەكەى، لىرەدا (مەحوى) ھەست بە رۆح و بىر كەردنەو، بەھەست بە جوانى تارىكايى شەو ئەگەر بە چاوى بىننى ئاسايى پىچەوانەى رۆشنايە، بەلام لە راستىدا جوانىيەكەى لەو ھەدايە كە بۆ خۆى تارىكەو بەھوى ئەو تارىكايە مانگ و ئەستىرەكان دەدرەوشىنەو:

ھەر سىابەختانى عىشقە مەزھەرى نورى ھودان

شەونەبى ئەستىرە مەستورن بەكەم مەروانە شەو

ئەوانەى بەھوى دەردى عىشقەو چارەو بەختيان رەش بوو، ئەوانە لە شەواندا نورى ھىدايەتيان تىدا ديار دەدا، لەگەڵ ئەو شەو ئەوانەى بە كەم دەروانە شەو نازانن كە نەھىنى و جوانى شەو لەو ھەدايە، ئەگەر شەو نەبى ئەستىرەكان دەردەكەوتن. كەوابوو با لە خودى خۆيدا خەلك بە چاوى ئاسايى سەر بەكەمى لى پروانى، بەلام لە جەوھەردا شەو دەچىتەو، ناو تىورىيى سوود گەياندن، ئەمەش لەو روانگەيەو شەو ئەم سوودەى بەخشيو، كە ئەستىرە دەردەكەون، واتە بەھەى جوانى ئەستىرە لە خودى خۆيدا نىيە، ئەو ھەندەى لە بوونەتى لە كاتى شەوان، چونكە لە رۆژدا ئەستىرە ھىچ بەھايەكى نايىت:

بۆيە زولمەت پۆشە، نورى ئەھلى جەوھەر دەركەوى

سەبرى حەققى كەن لەسەر ئەم ماھ و ئەستىرە شەو

⁸ فلسفة الجمال، د. أميرة حلمي مطر، دار الشؤون الثقافية العامة (ألفاق عربية) بغداد والهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة، بدون سنة الطبع. ص26

ئەگەر لە رۆژدا كەسە خاوەن رۆشنايىيەكان نەتوانن دەربكەون، ئەوا كاتىكى تر ھەيە كە كاتى شەوانە، شەو بەرگى تارىكى لەبەر دەكا بۆ ئەو ھى بىتتە مەيدانىكى تر و ئەو كەسانەى شياوى رۆشنين لەو تارىكايىيەدا بىنيرين، بۆيەش شەو ھەقى بەسەر مانگ و ئەستىرە ھەيە.

كەواتە ئەگەر بە پىوەرە بىنيرينە كە بۆى بڕوانى، كە بىنير بەشيكە لە پىنج ھەستە كە، ئەوا جوانى شەو نەيىت، ناكرى چاكە كە بۆ خودى ئەو چەمكە بگەرپىرئىتەو كە خاوەنى رۆشنين، چونكە لە تارىكىدا نەبى ئەوانە بەھايان نەيە.

لەلايەكى تر رۆژ وەك ئاويىنەيەك ديوى دەرەو ھى مرۆقەكان نیشان دەدات، ئەوا لە شەودا كەردەكە پىچەوانە دەبىتتەو، چونكە شەو دۇنيای رۆح دەخاتە بەر تيشكى جوانى، بۆيە جوانى و سوودى شەو لەو دايە كە كەردەو ھى گوناھباران دەشارىتتەو، بەھوى تارىكيە كەيەو، ئەگەر رۆژ بياختەروو، ئەوا شەو دەبىتتە دالدىەك و نايەوى گوناھ، كە ديوىكى ناشيرينى بە نيشانى خەلك بەدات، واتە ھىزى زالى جوانى كە شەو، بەسەر ھىزى زالى ناشيرينى كە رۆژە، زال دەبىت:

ئەم سيارۆزى منە پۆشيوە عەبى كەسان

ئاشكارە سەترى ئەحوالى گونەھكارانە شەو.

ئەگەر گوناھ و عەيب لە رووكەشدا ناشيرينى لەناو خەلك نیشان بەدات، ئەوا دەبى پەناو پەسيوتىك ھەيىت ئەم ناشيرينە لە خۆ بگرىت، بە مانايەكى تر ئەو دەردى ئەوين و ئەوين داران، كە لەناو كۆمەلگەدا بە شىت و نابوت و خراب بەرجەستەبوو، ئەوا لە ھەقىقەتدا ئەگەر پەناگەيەك دەست بەكەوت تەنياو تەنيا خودى شەو لە خۆيان دەگرى. لەبەر ھەندى ھەتا دۇنيا ماو ھەتا دەگەين بە رۆژى ھەشر، جوانىيەكى شاراو ھەيە ئەو جوانىيە لە تارىكىدا خۆى دەنوئىت، كە پەردەپۆشى گوناھ و شتە ناشيرينەكانە و لەگەل ئەو شەو شەو ھاودەم و ھاودەردى عاشقانىشە. كەواتە ئەگەر لە رووكەشدا ناشيرينىيەكان دەربكەون، ئەوا ئىستىتىك جەوھەر و رۆح دەخوئىتتەو دۇنيای ناو ھەو كە دۇنيايەكى پەنھانە، پرە لە جوانى و پىچەوانەى بىرو ئاراستەى خەلك و كۆمەلگايە، كە ئەوان رۆح و ناوەرۆك نابين و ھەموو شتەكان لە سوود و چىژ و رووكەشدا بە جوان دادەنن:

نەبوو، نابينى لە شەو مەحرەمترى تا رۆژى ھەشر

پەردەپۆشە، ھەمدەمە، ھەمدەردى عوششاقانە شەو

و ھەك چۆن مەحرەمەكان تا مردن لەيەكتر دانابرين، بە ھەمان شىو شەو لای سۆفییەكان بە مەحرەمىك دانراو ھەميشەو ھەموو كات جىگای رازو نەيىنەكان و ھاودەم و ھاودەردى ئەوانەيە كە لەگەل شەو ئاويىتە دەبن، بەلام ئاويىتەيەكى جەستەيى نا، بەلكو ئاويىتەيەكى رۆحى، ئەو ئاويىزان بوونەى كە تا ھەشر لەيەكتر جودا نابنەو.

شەو ۋەك دۆلدارو فېداكار

لېرەدا شەو لە قالب و پېناسە ئاسايىيەكەى تەواو خۆى دادەبەرپىت، بەوەى دەگاتە قۇناغى كامىل بوون، لېرەدا مەرۆڭ / شاعىر، لەناو خودى ھاو كېشەكانى شەو و رۆژ بەھايەكى نىيە، ئەوئەندەى جەخت كراوئەتەو سەر ناسىنىكى شەو ۋەك چواندىنى بە كەس، بە واتاى ئەوەى جوانى و ئىستىتىكى شەو بەھايەكى ئەوتۆى نىيە، ئەگەر بە قۇناغى ئەوین و دۆلدارى تېنەپەرى، كە دەبى لەم خۆشەوئىستىيەدا خۆى بىكاتە قوربانى، ئەگەر رۆژ ھەرۋەك چۆن لای خەلك جوان و پىر بەرھەمە، بەلام ئەو خەلكى ئاسايىن كە وا تىدەگەن، لە راستىدا لەپىشت ئەم تىگەيشتنە دەبى بىر كەردنەو ھەرواننىكى تر ھەبىت، ئەوئىش ئەوئەى كە شەو ماوئەىك ناو خۆيدا و لەناو ئىستىتىكىدا بەھاكانى خۆى پەخش دەكات، بەلام دواتر لەم ھالەتە دەگاتە ترۆپىك و لە چاوەروانى دۆلدارەكەى خۆيدا دەبىت لە ئىوارەو ھەتا بەيانى. سەرەنجام شەو خۆى دەكاتە قوربانى تەنبا بۆ ئەوئەى رۆژ خۆى دەرىخا، كەواتە جگە لە واتا فەرھەنگىيەكەى نەمانى شەو و ھاتنى رۆژ، خودى ئەم كەردەى بەم تىروانىنە ئىستىتىكى شەو دەخاتە پلەى رۆح و بىر كەردنەوئەى كە ھەست ئامىز بۆ جولاندىنى بىرو ھزرى خۆينەر / ۋەرگر لە چوارچىوئەى بەھاكانى دەقدا:

شەو ھەموو شەو چاوەرپىيە رۆژ ھەلى، ھەر رۆژ ھەلات

مەھو ھەرتاپا لەبەر پىيا فېداكارانە شەو

لېرە بەدواو گوتارى مەھوى ۋەكو شاعىر دەگۆرى، بەوئەى تا ئىستا لە چوارچىوئەى ۋەسفا دەخولايەو، لېرەو گوتارەكە روو لە خەلكى تر دەكات و شەو دەكاتە نونەىيەكى پەرستىن، لەو سۆنگەىيەى بۆ تىگەيشتن لە جۆرو چۆنىەتى پەرستىن. شاعىر لەنئو ھەموو نمونەكانى دەوروبەردا (شەو) دەكاتە پىوئەو نمونەىيەكى ھەرە راست و دروست، بۆ ئەوئەى ئىستىتىكى و رەونەقىك بە پەرستىنەكە بدات، بە جۆرىك دەپەوئەى بلى: ئەوئەى بىوئەى پەرستىنى تەواو و بى خلت و خار ئەنجام بدات، دەبى ۋاز لە رۆژ بىنىت، لەم تىروانىنەو پىچەوانەى نەرىت و جوانىەكانى كۆمەلگە ھەنگاۋ دەنىت، بەوئەى كە خەلك، پەرستىن ئەنجام دەدات بە شىوئەى روالەتى و قوربانىدان و فېداكارى تىدا نىيە، لەبەرھەندى جوانترىن نمونە دىنىتەو كە ھەر كاتىك رۆژ دەردەكەوئەى، ھەر زوو شەو خۆى دەكاتە قوربانى، كەوابوو ۋەك ئەم نمونەىيە مەرۆقەكان ئەگەر پەرستىنى راستەقىنە ئەنجام بەدن، دەبى بە پەنھانى خۆيان بەكەنە قوربانى پەرستىنەكەيان:

خودپەرستىنە لە شەو فېرى پەرستىن بن، كە خۆر

ھەر دىارى دا، بە دەورى سەرىدەدا قوربانە شەو

ئىستىتىكى فېرقەت و سوتان بۇ يەكترى

جوانى و ئىستىتىكى شەو ھەر تەنيا ئەو نەبوو كە دلدارو خۇ قوربانىكەرە بۇ رۆژ، بەلكو ئەم مومارەسەيە بەردەوام دەبى، واتە ئەو پەرستەنە دوور لە شىوہ روالەتەيەكەي، بە پەنھانى ھەر كاتىك رۆژ دەردەكەوي، ئەم خۇي بە قوربان دەكا، بەمە تام و چىژى ئىمان دەچىژى، واتە تا نەگەيتە پلەي قوربانيدان ئەم جوانى و ئىستىتىكىيە تام و چىژى نابىت، دواتر قۇناغى لوتكە دى، ئەويش لەناو ئەو قوربانيدانە، سوتانە، ئەم سوتانەش لە ئەنجامى فېرقەت و جىابونەوہ دروست دەبى، چونكە رەنگى رەش ئەگەر لە نەريت و كۆمەلگادا رەنگىكى ترسناك بىت و بە شىوہى ئاسايى لىي دەروانى وەك ھەر رەنگىكى تر، بەلام لاي شاعىر جوانىيەكەي لەوہدايە لەتاوى فېرقەتى رۆژوہ شەو دەروونى رەش بووہ.

ليردا مەحوى لە شىوازە سەرسورھىنەرەكەي (مەولەوى) نزيك دەبىتەوہ، بەوہى لىكچواندىن وەرگەرا (التشبيہ المقلوب) دەسازىنى، كە لەم شىوہدا پلەو قورسايى دەربىرەن و ئىستىتىكىيەكە بەرز دەبىتەوہ، دواي ئەم ھەموو وەسف و گرنگيدانە بە پىكھاتەو نالەو قوربانيدانى شەو، شەو رەشايى شەو بەخۇي (واتە شاعىر) دەچوئىنى، ئەمەش پىچەوانەي روانىنە باوہكەي كلاسىكە كە خۇيان بە سرووشت و دەوربەر دەشوبھاند:

مەولەوى دەلى:

ھەر ماھى نەويۇ حالىم پەشىوہن

چوون ھىلال شىوہى ئەپرۇي تۆش پىوہن

يان لە شىوئىكى تر دەلى:

گول چوون رووى ئازىز نەزاكەت پۆشان

وہفراوان چوون سەيل ديدەي من جۆشان

مەحوئىش سەبارەت بەمە دەلى:

فېرقەتى رۆژە دەروونى كرده داغىكى سيا

وہك منى سەودا زەدە، ئاتەش زەدەي ھىجرانە شەو

كەواتە وەك چۆن لە فېراقى رۆژدا، شەو دەروونى بۆتە داغىكى رەش و رەش ھەلگەراوہ، بە ھەمان شىوہ، مەحوئىش لەدەردى ھىجرەتەوہ وەك شەوى بەسەرھاتووەو لە دوورى يارەكەي ئاگرى تىبەربووە. ئەم ھىجرەت و فېراقەش تەنيا يەك جار نىيە لە ژيانيدا، بەلكو لە ھەموو رۆژىكدا دووبارە دەبىتەوہ، چونكە بە دووبارەبوونەوہى ئەم فېراقە، شەو مۆركە عادەتەيەكەي خۇي پىوہ دەلكى و دەبىتە تارىكستان، بەو مانايەي وەك چۆن من يارم لى جىابۆتەوہو بوومەتە خەلووز، بە ھەمان شىوہ كە رۆژ نەمىنى جىهان دەبىتە خەلووزستان:

گدر فیراق ناگر هه موو روژی له جهرگی بهرنه دا

بو هه موو شهو تیره دل، سینهی زوخالستانه شهو

ئهم دیره، شاعیر به زور دهیه وی ئیستیتیکی به بهردا ببری، به وهی خوینهر وا ههست ده کا شاعیر له روانینه کانی خوئی په شیمان ده بیته وه، که روژی لا باشتر بیته له شهو، به لام هه زوو دیریکی تری به دوا دا ده هیئی و بو شه وهی خوینهر به هه له لیئی تیینه گا، روونتر مه بهسته که ی خوئی چر ده کاته وه به وهی که:

تیره گی وا فه زلی بو ناده م به سه ر رووناکیا

مه نشه ئی ئیزهاری جیلوهی فهیزی سبه حینانه شهو

بو فه زلی تاریکی نه دم به سه ر رووناکیدا؟ خو سه رچاوهی ده رکه وتنی روشنایی سبه ینان ته نیاو ته نیا شه وه، واته شهو سه رچاوهی به ره مه ینانی روژه. ئهم ئیستیتیکایه جیگای هه لوهسته له سه ر کردنه به وهی رهنگیکی تاریک و ترسناک بیته هوی به ره مه ینانی روشنایی، یان ناشیرینی بیته هوی به ره مه ینانی جوانی، به مانایه کی تر روانینی سو فیانه بریتیه له وهی هه ردووکیان له یه کتره وه به ره م دین. **خواجه عبدالله انصاری ده لیت:**

((پاکی و بی خهوشی بو شه و خواجهی که رووناکی روژی له شهوی تاریک به ره مه ینا و تاریکی شه وانیشی له رووناکی روژ په یدا کرد⁽⁹⁾)).

له شوینیکی تر دا ئهم روانینهی مه حوی چرتر ده بیته وه به وهی که روژ مهست و سه رخۆشه به یانیا، سووچی شه وه، که پیاله شه رابی له دهستی پیاله گپریک و هرگرتوه:

شه و ده بی با دهی له دهستی ساقیه ک و هرگرتی

ئهم سبه ینییه له مه شریق دیته ده ر مه ستانه روژ. لا 138

شه و ئیستیتیکای خه لوهت و نیاز

رهنگه لیروه له و بنه مایه نزیک بکه وینه وه که ئیستیتیک به سوود و چیژه وه گری ده دات، چونکه لای سو فییه کان سوودیکی ئیمانی و چیژیکی روچی له شه ودا هه یه، جگه له وهی مه نزلگا و کاتی ده رخستنی رازو نیازه کانه، به مهش له رووپامایی و له نه ریته باوه که ده چیتته ده رو سو فی له حاله تی کا دهیه وی له بی ههست و خوستی دونیاو له تاریکی شه وان و له و کاته ی خه لکی تر له شیرینی خه ودا یه، ئهم رازی دل بخاته روو و به لیکای روچی دل به ره که ی شاد بیته، که وایه مه حوی دهیه وی بلی مه گهر هه ر له تاریکی شه وان و له بیده نگیه که ی ریگا بدری شه هلی رازو نیاز، واته

⁹ فرمگ اصطلاحات عرفانی، فرزین سجادی، ص 497

دلداران دلیان بۆیه کتر بکه نه وه، چونکه ئەو کاتانه به شهو ناسراوه، شهویش خه لوه تگای کهسه تایبه ته کانه. لیڤه دا شهو وهک بونیادیکی زه مانى (کاتى) ئەرکه فه رههنگیه کهى ون کردوه و بۆته بونیادیکی شوینى، وهک ئەوهى شهو مایک بیت یان شوینیک بیت بۆ خه لوه ت:

هەر له تاریکی شهوایه رى درى ئەهلی نیاز

رازى دل ئیفشای بکهن، خه لوه تگه هی خاصانه شهو

کهواته کات و شوینه که ئەوهنده گرنگه، شاعیر نایگۆرپیتته وه به رۆژ و به رۆشنایی و به جوانیی رۆژ، چونکه له شوین و له کاتدا (یار) ده دۆزیتته وه و ئالو گۆرى رۆحه کان به ئەنجام ده گات. بۆیه له قه سیدهیه کی تر ده لى:

ماهه کهم ئەمشه شوکر پرته و فشانى خانه یه

قهت له ده رگا ده رده چم گهر بیته سهر ئەم بانه رۆژ... لا 139

که و ابو ئەگهر شهو تاریکه و چاو دونیا نایینى، به لام له کات و شوینه دا یار- ماه، رۆشنایی ده به خشى و شوق و رهونه قى له رۆژ ده بپرى و هه وجی رۆژ ناییت و رۆژ بیته سه ربانیش به لایدا ناچیت. لیڤه دا ئەگهر بگه ریننه وه بۆ کلتورى کۆنى مرۆفایه تى، به تایبه تى ئەزمونى مسولمانان له و تپروانینه دا، ده گه یه ئەو ئەنجامه ی که رۆژ (خۆر) پیرۆزى خۆى هه بووه به تایبه تى ئەگهر نزیك بکه ویتته وه له مرۆف، ئەمهش به شیوه ی خوازه یی ده بیته و له قسه و گوفتاردا زۆر به کارهاتوه. پیغه مبه ر (د.خ) که داواى لیکرا واز له بانگه وازه کهى بهینى، بۆخه لکی قوره ییش ئاماژه ی به وه دا ئەگهر رۆژ بجه نه ده ستى راستم و مانگیش بجه نه ده ستى چه پم واز له و په یامه ناهینم⁽¹⁰⁾ بتر.

یان ئەبو به کرى سددیق له و خه ونه یدا که بووه هۆى مسولمان بوونى بریتى بوو له وه ی که رۆژ هات و که و ته سه ر زه وى و شه ویش له باوه شى کرد.

ئهمانه له خه وندا بیت یان له راستیدا، ده سه لمینن خۆشه و یستیه ک بۆ خۆر هه یه له مانای ژیانه وه و رۆشنایی به خشیندا، به لام سۆفیه کان دونیای جوانیی باوو رواله تیان نه و یستوه و ئەو شتانه ی ناشیرینن لای خه لک ئەوان بۆ مه سه له ی رۆح و چپۆى تایبه تى سوودیان لى بینیه وه بۆیه به لایانه وه جوانی تیدا به رجه سته بووه. و پیرای ئەوه ی ئەوان هه ر ته نیا هه زیان به شه و نه کردوه، به لکو بوونه ته عاشقى شه ویش:

تیبگه بۆ چى به جانن تالیبى شه و عاشقان:

نیوه شه و بوو، وه عده گاهى هاتنى جانانه شه و

¹⁰ “یا عم ! والله لو وضعوا الشمس في يميني ، و القمر في يساري، على أن أترك هذا الأمر حتى يظهره الله أو أهلك فيه ما تركته”

ليړه دا ئيستيتيکاي چاوه پروانی بهرجهسته دهبيت، بهوهی ثم خوشهويستی و فيداکارییه بو شهو له شوین و کاتیک دا دهگاته لوتکه که له نیوهی شهودایه، واته عاشقبوون به شهو ليړه دا نهیینه کهو جوانییه کهی دهرده کهویت، که گفتو بهلینی هاتنی دلدارانه.

ديسان فهزلی شهو بهسه رۆژ

مه حوی، بو پالپشتی هه موو تیروانینه کانی، دهیه وی بلی، نهک هه له بهر ئه وه شهو گرنگی تایبه تی هیه که رۆژ بهرهم دهینی و خه لوه تگه هی دلدارانه و کاتی هاتنی گفت و بهلینه کان و شوینی دهرخستنی رازو نهیینه کانه... هتد، بهلکو نهیینه کی گهره ی تیدایه که تا ئیستا کهس نایزانی، ئه ویش ئه وه یه ده بی نهیینه که هه بی که بوچی میعراج و شهوی قه درو بهرات، تایبهت کراون بهم کاتی شهوه و نه به خشراون به رۆژ:

هیئنده صاحب سپره، (میعراج) و شهوی (قه در) و (بهرات)

خاصه جاتی ئه ونو مومتازه بهم ته سرارانه شهو

که واته نهک هه لای مرۆقه تایبه ته کان، ئه وانهی پیچه وانهی باو بیرده که نه وه و جوانی له ناشیرینه کانه وه بهرجهسته ده کهن، بهلکو چونکه گوتاری شهو گوتاریکی تایبه ته و پره له نهیینه و گوتاری رۆحه، واته جهوه هریکه وردبوونه وه لی و که شفکردنی ئه و نهیینه ئه زموون و قوربانی دان و فيداکاری دهوی، یان تیگه یشتن له و جوانییه ماندوبونی دهوی، له بهر هه ندیش خوا بهرات و میعراج و قه دری به خشیوه ته شهو نهک رۆژ.

ئيستيتيکی گه وه ره کانی شهو

مه حوی دهیه وی بلی، ئه و روانینه ی که پیی وایه شهو ترسناکه و هه کهس خوی لی بدا رو به رووی مه ترسی ده بیته وه، ئه مه راست نییه و شهو وهک ده ریایه که وایه و ئه و ده ریایه پره له دوو گه وه هری مه عرفهت، هه که سیکیش بیه ویت ئه م گه وه ره انه بدو زیتته وه، ده بی خوی له و ده ریایه بدا، به لام مه ترسی خنکانی نییه و ناخنکی، بهلکو جوانی تام و چیژی رۆحی ده بینی:

هه که سی تالیب به دوو پرې مه عرفهت کو کردنه

پر له دوو ده ریایه کی بی مه هله که ی خنکانه شهو

ئه وه ی داوای شهو و دوو گه وه ره کانی بکات، ده بی بنالینی بو ئه وه ی رۆژی لی به دیار بکه ویت، رۆژی بهرجهسته نا، بهلکو رۆژی مه جازی، واته گه یشتن به لیکای خودا، ئه م نالینه په رستنیکی رۆحی بهرجهسته ده کات، پیچه وانهی په رستشه رواله تیه کانی خه لک، بو یه شه بهرهم و

سهره نجامه کەیشی جیاواز دەبیت، بەو هی هەر کەسێک بەم ئەزمونە تیپەرێ و بنالینێ تا سەحەر،
ئەوا وەك خدر ئاوی حەیات و نەمری بە دەست دینێ، نەمری لە جوانی و چیژو جەو هەر و رۆح، وەك
چۆن خدر ئاوی حەياتی لە تاریکاییەکی قوولدا دززییەو، بە هەمان شیۆه گەیشتن بە نەمری رۆح و
چیژبینین، دەبی بە تاریکایی شەودا گوزەر بکاو نالین و ئازار و زەحمەتیه کان بەرپیت:

وەك (خزپ) ئاوی حەياتی فەیزی حەق عافیتتیه
ئەو خودا پێداوه (مەحوی)! تا سەحەر نالانە شەو.

تەنجام

- 1- جوانىي دەق لەو دەدايە زىندويىتى بىبەخشى، ئەم زىندويىتىيەش لە دەقى كراو بەرھەم دىت، بەو واتايە دەقى تاك و اتا، كوشتنى دەق رادەگەيەنيت و دەقى فرەواتاش جوانى و زىندويىتى پيىدەبەخشى. شەويش لاي مەحوى دەشى زۆرتىن خويندەنەوہى بۆ بکرى و لە ھەموو خويندەنەوہکان بەھاو جوانىي لى و دەدەست دەھيىرى.
- 2- شەو لاي مەحوى، ھەر تەنيا جوانىيەكى تەجرىدى نييە، يان تاكە جوانىيەك نييە، بەلکو جوانىشە بۆ سەرچاوەکانى تری وەك رۆژ، بەمەش سەرچاوەكە لە جوانىي شەودا پەرش دەبىت بۆ جوانىيەکانى تر.
- 3- شەو لاي مەحوى ئىستىتىكاي رۆح و جەوھەرە، واتە پيچەوانەى روالەتتامىزىي و ئاراستە باوہكەيە.
- 4- چيژى رۆحى و سوودى ئيمانى لە شەودا بەرجەستە بووہو بەمەش جوانىيەکانيان لەم دوو تەوہرەوہ پەرش و بلاؤ دەبىتەوہ.
- 5- ئىستىتىكاي ئەم دەقە، لە ئەزمونى تايبەتى شاعىرەوہ ھەلقولاًوہ، بەو ويناکردنە تايبەتییەى شاعىر بۆ شەو ھەيەتى و ھەموو ئەو جولە رۆحى و ئەو روانىنە دانسقانە بوونە كەرەستەيەكى پتەو بۆ بىرى جوانى.
- 6- ھەست وەك بنەمايەكى ئىستىتىكى، لەم دەقەدا بە روونى ديارە، بەوہى ھەستىكى تايبەت بە سرووشتى شەو و رۆژ و دونىاي تايبەتى شەو، خوينەريش لەگەل شاعىر دەبەنە جىھانىكى پىر لە ئىستىتىك.
- 7- رووخسار(فۆرم) كە بەلای ھەندى تويزەران رەگەزىكى گرنكى ھاتنە كايەى جوانىيە، بەتايبەتى لە سىحرو نھيىنى دەنگ و ئاوازدا، دووبارەكردنەوہى وشەى شەو لەناودىرەكان و كردنى بە پاش سەروا لە كۆى دەقەكەدا چيژىكى جوانى تری بە دەقەكە بەخشيوہ.
- 8- ناوہرۆكى خەلۆت و رازدەرخستەن و دۆزىنەوہى گەوھەرەكانى شەو، ناوہرۆكىكى بەھيىريان بەخشيوہو جوانىيەكيان بەبەر بەرگى ناوہرۆكدا كردوہ.
- 9- لەناو سوتان و فىرقەتەش دا كە ناخۆشى و ترسناكى بلاؤدەكاتەوہ، بىرى ئىستىتىكى بەرجەستە دەبىت، بەتايبەتى لە قوربانيدان بۆ گەيشتن بە رۆشنايى و لە سوتان و ماندوہوون و بىرى فيداكارانەدا، چيژو بەھاي رۆح دەدۆزىتەوہ.

سەرچاوه كان:

به كوردی:

- 1- دیوانی مه حوی، مه لاعبدالکریمی مدرس و محهمه دی مه لاکه ریم، چاپی سییه م، انتشارات کردستان، 1385
- 2- ریبه رییه ک بو ئیستیتیک، ئاتیماری گیتمان- زیفه رت، وه رگی پانی کاوه جه لال، کتیبی هه نار- چاپ و بلاؤ کردنه وه ی سلیمانی، 2009

به عه ره بی:

- 3- استطیقا الشعر ، في الأسس الفلسفية لعلم جمال الشعر ، عبدالعزیز بومسه ولی انترنیت http://www.aljabriabed.net/n15_11busamhuli.htm
- 4- علم الجمال عند ابی حیان التوحیدی ومساثل فی الفن، د. عغیف بهنسی، بغداد، مطبع ثنیان، 1972
- 5- فلسفة الجمال، د. أمیره حلمی مطر، دار الشؤون الثقافية العامة (الأفاق عربية) بغداد والهیئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة، بدون سنة الطبع.

به فارسی:

- 6- فرهنگ اصطلاحات و تعبیراتی عرفانی، سید جعفر سجادی، چاپ چهارم، 1378 ه. ش.

تیبینی: نه م لیکۆئینه وه یه له کۆنفرانسی زانستی زانکۆی بنگۆل له باکووری کوردستان خۆیندر او هته وه که له رۆژانی 6-2012/9/7 به رێوه چوو، دواتریش له کتیبی کۆنفرانس هاته چاپ کردن.